

Milovať verne

Suspírium: Hospodinova milosť naplňa zem. Spomenul si na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Ak vás teda Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní (Žalm 33,5; 136,23; Jn 8,36).“ Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 68: 1-3. verše: „Keď mocný Boh náš povstane“

Vzdych: „Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu! Je to sťa najvzácnejší olej na hlave, čo steká na bradu, na Áronovu bradu, čo steká na okraj jeho rúcha. Je to sťa rosa na Chermóne, čo padá na sionské vrchy. Tam udeľuje Hospodin požehnanie a život naveky. (Žalm 133,1-3).“ Amen.

Modlitba

Milostivý a milosrdný nebeský Otče náš v mene Ježiša Krista.

Neustále nás prekvapíš s Tvojimi divmi, ktoré sú znakom Tvojej lásky. Velebíme Ťa, že Tvoja milosť je nevyčerpatelný prameň, aj vtedy, keď naša viera celkom vädne. Odpusť nám Pane náš, že náš kresťanský život nevoní. Odpusť nám, Otče náš, že nie sme na svojom mieste. Buď k Nám milostivý, aby nás našiel Tvoj pokoj a mierumilovnosť. Prosíme, prijmi naše srdce, ktoré častokrát by sa chcelo miešať do Tvojich plánov a riadiť tú loď, v ktorej Ty si Pán. Prosíme Ťa, celkom znič náš sebecký prístup, aby v nás nežilo okrem Tvojej lásky nič. Prosíme, aby sa dialo len to, čo Ty chceš. Pomôž nám pochopiť, že s Tebou sme schopní všetkého, ale bez Teba nič nezvládneme. Viacerí z nás sú sklesnutí vo viere, rezignujú v konaní lásky, a necítia patričnú nebeskú starostlivosť. S čistým a otvoreným srdcom Ťa prosíme, upravuj naše cesty upravuj, naše šľapaje sprevádzaj, naše ruky dvíhaj vo svätosti k modlitbám, a naše srdcia ved' k pokániu aby sme pocítili nebeské vedenie a mohutnosť Tvojej láskyplnej sily, ktorú si nám zjavil v Ježišovi Kristovi. Preskúmaj naše duchovnu temnotu vnútra, a staň sa pre nás skutočným svetlom, v ktorom naše srdce odráža človeka, ako voda odráža tvár. Vyučuj nás vernosti Tvojej, naše sľuby dodržuj, aby sme verili a dúfali vo svete, ktoré pripravuješ skrze Ducha Svätého. Trojjediný Bože náš, buď k nám trpezliví a odpusť nám naše previnenia. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Samuelova 9

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Druhej Knihe Samuelovej v deviatej kapitole nasledovne:

Dávid sa spýtal: „Zostal ešte niekto zo Šaulovho domu? Chcel by som mu pre Jonatána preukázať láskavosť.“ K Šaulovmu domu patrila sluha menom Ciba. Toho predvolali k Dávidovi a kráľ sa ho spýtal: „Ty si Ciba?“ On odvetil: „Som tvoj služobník.“ Kráľ povedal: „Nezostal už zo Šaulovho domu nikto, komu by

som mohol preukázať Božiu láskavosť?“ Ciba povedal kráľovi: „Je tu ešte Jonatánov syn, chromý na obe nohy.“ „Kde je?“ spýtal sa kráľ. Ciba mu odvetil: „Je v Ló-Debáre v dome Machíra, Ammiélovho syna.“ Kráľ Dávid ho dal previezť z Ló-Debáru, z domu Ammiélovho syna Machíra. Keď sa Mefibóšet, Jonatánov syn a Šaulov vnuk, dostavil k Dávidovi, padol na tvár a poklonil sa. Dávid zvolal: „Mefibóšet!“ Ten odpovedal: „Tu je tvoj služobník.“ Dávid mu povedal: „Neboj sa! Pre tvojho otca Jonatána ti chcem preukázať láskavosť. Vrátim ti všetky pozemky po tvojom starom otcovi Šaulovi a budeš sa trvalo stravovať pri mojom stole.“ On sa poklonil a povedal: „Čo je tvoj služobník, že sa obraciaš k takému zdochnutému psovi, ako som ja?“ Kráľ zavola Šaulovho sluhu Cibu a povedal mu: „Všetko, čo patrilo Šaulovi a celému jeho domu, dávam vnukovi tvojho pána. Ty, tvoji synovia a tvoji sluhovia mu budete obrábať pôdu a zberať úrodu, aby mal vnuk tvojho pána čo jesť. Mefibóšet, vnuk tvojho pána, sa bude trvalo stravovať pri mojom stole.“ Ciba mal pätnásť synov a dvadsať sluhov. Ciba povedal kráľovi: „Tvoj služobník urobí presne tak, ako mu prikázal môj pán a kráľ.“ Mefibóšet teda jedával pri Dávidovom stole ako jeden z kráľových synov. Mefibóšet mal synčeka Michu. Všetci, čo bývali v Cibovom dome, boli Mefibóšetovi služobníci. Mefibóšet býval v Jeruzaleme, lebo sa trvalo stravoval pri kráľovom stole. Kríval na obe nohy.

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Raz majster s nasledujúcim príbehom oslovil svojho smutného učeníka: Jeden stroskotanec sa dostal na predivný ostrov, kde s obrovskou námahou si vypestoval vlastný domov. V jednu noc sa však strhla mohutná búrka a blesk udrel do jeho príbytku a ten zhorel do tla. Človek klesnutý na duchu odvrhol Boha, a rozhodol sa, že skoncuje so svojim životom, ale bol nesmелý. Vybral sa na pobrežie k moru, kde stál zarazený. Na člnoch prichádzali námorníci. Keď sa opýtal svojich záchrancov, ako ho vypátrali, oni odvetili: veď sme videli valiť sa mohutný dym spomedzi stromov. Aj vyhasínajúci život je život, lebo existuje v nebi On, ktorý každého prijíma takého, aký v skutočnosti je. Kráľ Dávid je už po najväčších bitkách svojho života, ale svoj súboj s láskou ešte musí prekonať. Je ľahšie totiž bojovať a klásť odpor ako prijať a milovať.

Prvá mienka Božieho slova prostredníctvom Ducha Svätého je práve to. Aké boje máš za sebou, drahý brat a drahá sestra, a koľko ešte musíš bojovať za životy, ktoré sú ti zverené a ktoré skutočne ľúbiš? Aké boje viery a nádeje musíš

prekonať pre Tvojich najbližších? Premysli si, že Boh nie na všetko povedal áno v tvojom živote, ale nikdy ťa neopustil, a ubezpečil ťa, že bude s tebou. Dávid, ktorý fyzicky dobojoval a zvíťazil nad vlastnými nepriateľmi, zrazu zistí, že Božie úmysly sú čisté a nádejné. Boh, ktorý mu všetko vložil do ruky, ihneď vyčistí jeho pamäť, a ožije v ňom priateľstvo a pomoc Jonatanova. Ozajstné kamarátstvo a česť voči Šaulovmu domu s Ním pohne. Nechá vypátrať pozostalých Šaula.

Drahý brat, milá sestra! Hľadal si už niekoho s Božou pomocou len kvôli vďačnosti a láske? Cítil si, že Boh vznieti Tvoje srdce k smerom tým, ktorým si dlžný láskou a prívetivosťou alebo si len vždy pochyboval o Božom vedení? Len si sníval / snívala o vďačnosti, a nemal / nemala si odvahu to vykonať? Alebo si viac uvažoval / uvažovala o sebe a svojich okolnostiach ako o spolubratovi, ktorý Ťa naozaj potrebuje? Dávid však nielen o Bohu rečnil, ale aj s Bohom. Nenechal sa obalamutiť. Pociťoval prítomnosť Pána a Jeho lásky a vedel, že len vtedy zvíťazí, ak sa pridruží k slabým a porazeným. Vedel, že starý problém sa práve preto vynára znova a znova, aby ho riešil s Bohom, ktorý je láska. Mal pravdu Ludwig von Beethoven, ktorý vyjadril svoje presvedčenie: „Povolaním človeka je to, aby spoznal pravdu, miloval krásu, doprial si dobro, a konal čo najlepšie.“

Koho prijal za svojho Dávid? Mefibóšeta, o ktorom Písmo Sväté svedčí nasledovne: „Šaulov syn Jonatán mal syna chromého na obe nohy. Mal päť rokov, keď prišla z Jezreelu správa o Šaulovi a Jonatánovi. Jeho pestúnka ho vzala a dala sa na útek. Pri úteku sa tak ponáhľala, že jej spadol a ochrnul.“ (II Sam 4,4-7) Mefibóšet svojim stavom bol rozširovateľom hanby. Mefibóšet bol potomkom ochrnutej rodiny. Sľubný, ale napokon naničhodný princ Izraelov. Mal všetko, ale vyšiel nazmar. Jeho pestúnka práve v ten osudný deň s ním spadla, keď Boh im nedoprial kráľovstvo izraelské. Dedič strateného kráľovstva. Chorý, ochrnutý, zmrzačený. A predsa. Stratený, ktorý bol nájdený. Odvrhnutý, ktorého oprášili. Uvrhnutý do temnoty, ktorý uvidel svetlo. Dávid, ktorý zvíťazil nad svojimi nepriateľmi, teraz presvedčivo podporuje Cibú, aby napomáhal životu.

Obhospodaruje život Mefibóšeta. Kráľ zaobstaral opatrovateľa. Zaplatil opatrovateľský kurz. Chorý nemusel hľadať, lebo kráľ ho našiel, ako keby bolo jeho vlastné dieťa. Koho Boh prekoná, a zvíťazí v jeho živote, podobne sa postará o bezbranné životy ako Dávid. Kto sa presvedčil o Božej láske, ten skutočne miluje svojho blížneho. Kráľ sa stáva patrónom Mefibóšeta. Kráľ si uvedomil, že tá zaslúbená zem, ktorú mu Boh zveril je domovom každého, a nielen trónom vyvoleného. Sme svedkami konanej lásky, ktoré obsahujú Dávidove dvoje skúsenosti.

Po prvé, kráľ Izraela precítil, že je dlžný. Kresťan práve toto musí cítiť vo svojom srdci, keď sa obrie vôkol seba a vidí svojich blížnych. Máme neobyčajné dlžoby voči Pánovi. Dávid totiž nie preto koná s Mefibóšetom to, čo vykonal, lebo ho jeho otec nadmieru podporoval, ochraňoval, a uzavrel s Dávidom zmluvu, ba dokonca miloval ho ako seba samého, ale jedinou príčinou bola zmluva so živým Hospodinom. Kto uzavrel zmluvu s Pánom života a smrti, je nemysliteľné, aby nekonal zmysle lásky Božej. Dávid nekoná z povinnosti, nekoná z čestnosti, ale láskou a oddanosťou berie na seba všetku zodpovednosť. S Božou múdrosťou obdarený človek je schopný vypestovať cituplný vzťah. Ten človek, ktorý porazil svoje desaťtisíce, práve teraz zachraňuje život. Také opatrenia prijíma, ktoré zachraňujú a zaručujú život. Dávidova láska buduje život ochrnutého človeka.

Druhým pilierom lásky je to, že vie, čo treba razantne vykonať. Všetko vracia, čo získal. Nič si nedopraje. Nič si nenechá zo Šaulovho domu. Nie je chamtivý. Nechce spísať závet a ani dlhopisy nepotrebuje. U Dávida neexistuje „keď, azda, alebo“. Všetko odpustil Šaulovmu domu. Nezávidí a nekrivdí, ale všetko vracia. Nie je vypočítavý, ale čo mu patrí, to je jeho. Mefibóšet v očiach Dávida je princ, a zaobchádza s ním ako s Božím princom. Nepozera na jeho stav a na jeho pôvod, nepohrda ním, ale na povolanie Hospodinovo, ktoré bolo zjavné pre celý Šaulov dom. Čo sa patrí, to musí raz a navždy vrátiť. To je heslo spolužitia. Nehľadá kľukaté cesty sprenevery, ale všetko vracia legitimnému

majiteľovi. Všetko vrátiť, to je ozajstná láska. Lehota vrátenia sa skončila. Nadišiel čas riešiť vzťahy. Mefibóšet znovu nadobudol svoje miesto v Izraeli. Dávid mu všetko daruje a odovzdá. Všetko.

Všetko. V tom bol, je a bude neprekonateľný práve náš Pán. „Bezvýznamná“ láska, ako keď niekto vchádzal do mesta ticho a jazdí na oslici a na oslíkovi. Láska, ktorá je predmetom výsmechu, ako keď niekomu darujú purpurový plášť a pritom ho trstinou bijú po hlave. Láska, ktorá je predmetom zloby, lebo sa vie modliť aj za tých, ktorí ho ukrižujú. Láska, ktorá je krehká, ako keď niekto vyriekne: „Som smädný.“ Láska, ktorá je prekvapujúca, ako keď niekto krotko osloví smútiacu ženu v záhrade včas ráno. Láska, ktorá je hravá, ako keď niekto posielal svojich učeníkov do Galiley, a dorazí tam skôr ako oni. Ježiš a slovo všetko doseba zapadajú. Ježiš je schopný všetkého i dnes. Určuje naše vzťahy. Láska Božia, najbanálnejšia, ale zároveň dlho pretrvávajúci prvok nášho súžitia. Čo je tvojou úlohou v rámci možnosti spolužitia, drahý brat a milá sestra? Buď aj ty bezvýznamný / bezvýznamná ako Kráľ kráľov a Pán Pánov. Buď aj ty predmetom výsmechu ako Kráľ v purpurovom plášti a s trnovou korunou na hlave. Buď aj ty predmetom zloby ako Knieža pokoja. Buď aj ty krehký, / krehká a krotký / krotká ako dokonalý Syn na spôsob kráľa Šálemu. Ži svoj život podľa nového príkazu Ježiša Krista, lebo potom zakúsiš to, čo Dávid. Tvoj vzťah sa s Bohom zmení, a prostredníctvom Jeho lásky tú večeru, ktorú Dávid nemohol podstúpiť pre nenávisť Šaula, sa stane celoživotným hodovaním s jeho vnukom, Mefibóšetom. Dávid odpustí, a prosí Mefibóšeta, aby stal členom jeho rodiny. Jeho stôl je aj stolom Mefibóšeta. Jeho miesto je pripravené. To je láska. To je uznanie. To je česť. To je umiernenosť. To je pokoj. To je súčasťou aj Tvojej služby v Pánovi: Milovať verne s Hospodinom a v Hospodinovi svojho blížneho. Amen.

Modlitba:

„Ako je hlina v ruke hrnčiara, tak ste vy, dom Izraela, v mojej ruke (Jer 18,6b).“

„učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomáhajte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu (Iz 1,17).“

„aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske (Ef 3,16-17).“

„V ľudskom srdci je síce veľa zámerov, no rozhodnutie Hospodina pretrvá. (Prís 19,21).“

„Preto musíme dávať o to väčší pozor na to, čo sme počuli, aby sme sa neodchýlili od správneho smeru (Žid 2,1).“

„Ak niekto z tvojich bratov v niektorom z miest v krajine, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh, schudobnie, nezatvrdzuj si srdce a nezatváraj ruku pred chudobným bratom, ale štedro mu otvor svoju ruku a požičaj mu, čo mu chýba. Dávaj pozor, aby ti v srdci nenapadla ničomná myšlienka: ‚Blíži sa siedmy rok, rok odpustenia dlžôb,‘ a odvrátil by si zrak od svojho chudobného brata a nedal mu nič. On by volal proti tebe k Hospodinovi a mal by si hriech (5Mojž 15,7-9).“

„Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať (Kol 4,6).“

„Ak však má niekto pozemský majetok a vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska (Ijn 3,17)?“

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu. (Žid 13,16).“

Požehnanie: „Lebo stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích synov. (R 8,19).“
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 559: 1-6. veršov: „Vpred, bratia, poďme len vpred...“